

[Rager.]

ikke den, der stod fjernest fra Udnævnelsen af den nuværende Overpræsident, hvorved man altsaa vendte tilbage til Princippet: den juridiske, ministerielle Embedsmand fremfor den Mand, som har tjent sig frem gennem Kommunalpolitikken, og som maa anses for at være egnet til at overtage den Stilling, som der er Tale om.

Efter at jeg har sagt dette, vil jeg gerne sige nogle Ord om Enkelthederne i Lovforslaget, og jeg vil gerne først udtale min Glæde over, at man er gaaet over til en Besættelse af Udvalg paa samme Maade som i den købstadkommunale Lov for de faste Udvalgs Vedkommende, de staaende Udvalg, saaledes at alle Partier drages ind i Arbejdet og derigennem faar Lejlighed til at forstaa Mekanismen i Arbejdet og faar Lejlighed til inden for i hvert Fald nogle Omraader at udøve Kontrol. Man har i Betænkningen opgjort, at der i Øjeblikket er 9 staaende Udvalg, men mellem dem er mærkeligt nok ikke Budgetudvalget. Det er et meget vigtigt Udvalg. . . (*Chr. Jensen*: Det er ikke staaende). Nej, det er ikke staaende, men det er et Spørgsmaal, som man alligevel kan tale om, hvorvidt man ikke burde sige: „De staaende Udvalg og Budgetudvalget“, men det kan jo drøftes i det Udvalg, som jeg forstaa af det ærede Medlem Hr. Bindslevs Udtalelser vil blive nedsat.

Maa jeg saa sige, at nu staar vi her i Rigsdagen og siger alle sammen „Borgerrepræsentationen“. Det er egentlig et daarligt Ord og ikke et lovmedholdeligt Ord. Det hedder efter Loven „Borgerrepræsentantskabet“, men jeg indrømmer, at det er værre end „Borgerrepræsentationen“. Naar man nu imidlertid tænker paa, at der altid i Loven har staaet „Borgerrepræsentantskabet“ og vi gaar og bruger Ordet „Borgerrepræsentationen“, som vi synes er daarligt, var det saa ikke rigtigt at overveje overhovedet at faa et nyt Navn? Var det ikke rigtigt at kalde det „Borgerraadet“ eller, hvis det ikke er for fint, „Borgertinget“? Jeg synes jo, at det vilde være mere overensstemmende med den moderne Nomenclatur, og anbefaler ogsaa, at man overvejer det Spørgsmaal.

Jeg er ikke sikker paa, at § 3 i sin nuværende Form ikke kan give Anledning til Misforstaaelser. Der staar, at der stilles Lister og vælges Medlemmer til Magistraten, saaledes som det er angivet i Loven om kommunale Valg, som den er optrykt af Indenrigsministeriet den 22. December 1936. Men derefter kan der ogsaa opstilles

Suppleanter. Hvis en Gruppe har opstillet en Suppleant, vil det saa være muligt at afvise ham? Der staar nedenunder, at ved Afgang i Funktionstiden bliver den ledigblevne Plads for den tilbageværende Del af Perioden at besætte af den Gruppe, efter hvis Liste den afgaaede er valgt. Men der er intet, der har forbudt Gruppen i Forvejen at opstille en Mand som Suppleant. Ifølge Loven, som der henvises til, vil dette være muligt. Det er jo ikke Meningen; men naar det ikke er Meningen, var det saa ikke værd at faa det ændret? Og maa jeg spørge: Hvis Gruppen er sprængt paa det Tidspunkt, hvor der skal finde en Nybesættelse Sted — hvad saa? Det er ikke noget, man kan afvise med, at det aldrig er forekommet, for det forekom efter den Begivenhed, jeg omtalte før, med Sporvognenes Ikke-Overtagelse i 1907—08, da den daværende liberale Gruppe kort Tid efter deltes i — saa vidt jeg husker var det 8 og 5. Hvis de 2 Grupper havde 2 Magistratsmedlemmer, og det ene af dem gik af, og det f. Eks. var saadan, at den ene var enig med de 8, og den anden hørte til de 5, og det saa er ham, der er enig med de 5, der gaar af, er det saa de 8 alene, der besætter denne Plads, eller er det de 5 — eller hvordan? for der er jo ingen Gruppe mere. Jeg henstiller, at man overvejer dette.

Jeg ved ikke, om der i Københavns Kommunes Vedtægt eller noget andet Sted staar, i hvilken Orden de forskellige, der vælges til Magistraten, vælger deres Embeder. Jeg forstaa, at det er saaledes, at de har Lov til at vælge i den Orden, hvori de er opstillet paa Listerne, og hvori de saa bliver valgt, men saaledes, at den, der i Forvejen har haft Sæde i Magistraten, har Fortrinsret til den Stilling, han har, hvis han ønsker den. Det staar ingen Steder i Lovforslaget, men jeg vil gerne have Sikkerhed for, at der er en Ordning, for jeg mener, at naar vi her vedtager en Lov om disse Spørgsmaal, maa vi ogsaa sikre os, at noget saadant er bragt i Orden paa rette Maade.

Jeg vil gerne angaaende § 7 sige, at jeg tror, den bør omredigeres. Naar der staar, at „Overborgmesteren skal senest Aftenen forud for hvert af Borgerrepræsentationens Møder have Meddelelse om de Sager, som skal bringes under Forhandling“, ligger deri efter min Mening, at saa kan kun de Sager komme til Behandling, som han har faaet Meddelelse om. Men naar der saa nedenunder staar, at om Behandling af Sager, der ikke har været opført paa den